

Indtægter mellem de forskjellige Paragrafer, og at disse ikke sættes i en anden Orden fra det ene Aar til det andet, idet det nemlig derved bliver vanskeligere for Enhver at faa en rigtig og korrekt Sammenligning ud. Men paa den anden Side maa det erkjendes — og jeg skal være den Første til at erkjende det —, at naar der virkelig opnaas en større Overffuelighed, Tydelighed og Lethed for Sammenligningen og den rette Opfattelse af Finantslovens Betydning ved en anden Sammenstilling, bør man heller ikke af det førstnævnte Hensyn lade sig afholde fra at foretage Forandringer, og derfor har jo ogsaa det ærede Thing efterhaanden foretaget betydelige Forandringer med Finantslovsforslagene, saa at, naar man sammenligner Finantsloven i den Form, hvori den nu foreligger, med de første Finantslove, som vi behandlede, vil man finde, at det er en meget tydelig Forskjel, der fremtræder mellem dem. Spørgsmaalet er altsaa nu, om de Forandringer, som Udvalget har bragt frem, ere af den Bessaffenhed, at man kan sige, at der derved vil være vundet noget Særdeles. Det første Punkt, som Udvalget har berørt, angaar det Spørgsmaal, som saa ofte har været behandlet her, om Netto- og Brutto-Posteringen. Udvalget har erkjendt, hvilket jeg tilstaar aldeles stemmer med min Overbevisning, at det vil være vigtigt i disse Henseender at gaa til nogen Yderlighed, og at et strengt gennemført Nettosystem og et strengt gennemført Bruttosystem begge ville være lige uhenftsmæssige. I den Henseende herfter der altsaa den fuldstændigste Enighed mellem Udvalget og mig. Udvalget har kun ment, at der var nogle Poster, hvorpaa man kunde nærme sig mere til Bruttosystemet, og navnlig stiller det sig, saavidt jeg skjønner, saaledes, at blandt de Ting, som Udvalget i den Henseende har fremført, vil den vigtigste Post, der vil komme i Betragtning, være de indirekte Skatter, navnlig Toldvæsenet, og hvad dermed staar i Forbindelse. Udvalget mener nemlig, at det vilde være oplysende for det store Publikum, om det allerede gennem Overffriften paa ethvert Kapitel i Finantsloven fik et tydeligt Billede af, hvad en saadan Ydelses Beløb udgjorde i det Hele, hvad Skatteyderne

f. Ex. udrede i Told, Brændevinsafgift og Skibsafgifter, og om dette fremtraadte aldeles tydeligt. Jeg maa dertil bemærke, at jeg er ganske enig i, at dette vilde være meget henftsmæssigt og oplysende for Yderne, men jeg vil dog henstille til det ærede Thing, om det dog ikke allerede fter temmelig tydeligt under den nuværende Postering. Den nuværende Finantslov viser jo aldeles klart i selve den Paragraf, som handler derom, nemlig § 5, hvad Bruttobeløbet er af disse Intrader; det staar i Slutningen af denne Paragraf. Det vil altsaa, saavidt jeg kan skjønne, ikke egentlig blive tydeligere gennem de Posteringer, som Udvalget havde tænkt sig, men det, der vilde blive Følgen af Udvalgets Forslag med Hensyn hertil, vilde være, at de Udgifter, der afholdes forlods af Tolden, og som nu findes meget udtryffeligt opførte i den samme Paragraf i Finantsloven umiddelbart efter Indtægten, vilde fra det Sted, hvor det nu staar, blive flyttede hen paa et langt senere Sted i Finantsloven, nemlig til § 24, og derved vilde altsaa Yderne og de, der se paa Finantsloven, gaa glip af et Sammenligningspunkt, som jeg anser for at være af ikke ganske liden Interesse for Mange, nemlig dette, hvad det koster at erhverve Indtægter for Statskassen af disse Afgifter. Nu se vi med eet Blik og paa samme Sted, at Tolden, og hvad dermed staar i Forbindelse, er anslaaet til at skulle indbringe 8,742,000 Rd., og at Udgifterne ved Oppebørslerne udgjøre 875,000 Rd. Det er netop 10 pCt. Det er altsaa deraf klart, hvilket Forhold der er imellem Indtægter og Udgifter, og hvilken Udgift der er nødvendig, for at dette kan komme ind, og det forekommer mig, at dette Sammenligningspunkt egentlig vil være noksaa interessent og oplysende for de Medlemmer, der bekræftige sig med Finantsloven, som det andet, at man rent havde udeladt Udgiften af denne Paragraf, og Hovedsummen var bleven disse 875,000 Rd. større. Dette er kun fra min Side en Bemærkning, som jeg tillader mig at henstille til Overveielse, thi i og for sig er der fra mit Standpunkt aldeles Intet iveien for at foretage en saadan Forandring, hvis Thinget ønsker det;